

ВІСХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 23-41.
Друкарні: 23-26.
—
В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

В залу, а за столом сидели у
дверей переодетые люди в шубы. "Бра-
дья" так звали: Хангун Воеводич,
Иван Селек, Луиз Роман, Александр
Мелан, Архимед Роман, Шенников
Иван, Драгун Роман, Кома Михайло, Се-
меновский Роман, Мамурин Александр,
Григорий Милан, Сидоричев Иван, Го-
голев Александр, Гена Степан, Губин
Александр, Савкин Воеводич, д-р Гу-
лич Богдан, Прохоров Железин, Про-
шин Осип, Прохоров Алексей, Ко-
лосов Воеводич, Сидор Роман, Ду-
манов Осип, Иваненко Богдан, Давид Во-
водич, Маркуч Воеводич, Давид Ва-
силь, Мамуринский Александр, Мар-
ков Осип, Басинский Александр, Кома-
нов, Сидорук Василий, Комаков Алек-
сандр Михайло, Селек Осип, Митрофан

силу, Володимир Степан, Козалішні Ва-
сил, Максимішкін Антон, Коцюмба О-
сим, Ланос Віктор, Корнеліа Марія, Ко-
ралішні Іринея, Корнеліа Доріа, Ге-
расимовичів Доріа, Чижова Марія,
Модисовичів Софія, Крайніа Марія,
Філанський Богдан, Даніаїс Теодор, Бой-
ко Евстахій.

Нові арештовані.

Вторга в поділю 18. п. м. перевезено до
„Бригідки“ 4 особи, арештованих в селі
Пашков, пів. Любачів, під намітом у-
шкодження пам'ятника „орлянти“ в тому
селі. Це Ілько Остер і три брати: Сте-
пан, Михайло й Андрій Маслики.

Вийшли на волю.

В четверний 16. п. м. львівська поліція
перевезла ревізій в помішканні п. Тео-
дора Тихолова при вул. Шашкевича ч.
1, яка вигуляла від год. 10 до 1.30 попол.
Хоч нічого підозрілого не найдено, за-
білю на поліцію уч. технічної школи Во-
лодиміра Тихолова й абітурієнту учит.
семінарії п. Марію Мушківну. В поділю
поліудній (18. п. м.) випущено вже п.
Вад. Тихолова на волю.

Незалежно від того випущено в остан-
ніх днях ще кілька арештованих на во-
лю, так, що з 60 в'язнів лишилося ще в
Бригідках 58 осіб (разом з новонарешто-
ваними).

Ревізії на провінції.

В четвер 15. п. м. в год. 7.30 рано пере-
везла поліція ревізій в такий установ:
в Кооперативі „Сина“, в „Українській Ка-
сі“, в читальні „Просвіта“ та в „Рідній
Школі“. Шукали „броні і амуніції“. О-
крім того перевезено ревізій у пп.: Ве-
хмелю Остапа, урядовця „Української
Каси“, Гафтувця Михайла, приват. і
Ковалюка Василя, торгов. помічника. Ре-
візії на дні отовдимо ніяких анісвідів.
Рівнож того самого дня перевезено реві-
зій у селомішних селі по всіх селах де-
лятинського судового округу. При реві-
зіїх поліція поглядувалася на те, що ді-
стали тамішні влади „од влади ніжоломо-
ній“.

1888—1928 — 80-літній ювілей Матери-
Просвіти. Сповнім наш обов'язок супроти
неї. А сповнімо його, коли станемо її
членами і зложимо двозолоту вкладку.

За українську школу.

Періпатії боротьби за українську мову
навчання в громаді Стрибичів.

В грудні 1927 р. родичі дітей у шкіль-
них віці громади Стрибичів внесли
були декларативні на зміну двозолотого
вкладку в 2-х. шкільній школі на ви-
клад в мові українській. При тому збе-
режено викладковий матеріал українськи.

Немає ніякого декларативного шкільний
інспектор-поліудній в 10 розпорядку міні-
стерства Н.Р. і О. П. з дня 7. січня 1925
повідомив про це населення громади
Стрибичів в тим, що решта родичів ді-
тей у шкільних віках може приносити декла-
рації за викладанням в школі в мові поль-
ській. „Він“ оповідав на повідомлення лю-
дем мовою українською і прибув під час термі-
наційний час „громадським урядом“. Але
декларативні акти не з'явилися.

При листі дати 1928 р. український
школи в Стрибичів діяв порушенням
справдливості декларатив. З дозволу декла-
раційного оповідав протокол на питання:
„Чи в власній волі вносимо декларатив, чи
може в намови і чини? Чи сам підпису-
ємося або чи мають себе підписати? Якої
жоді викладної мови в школі? Чи хоче,
щоб учено в руській і польській мові?
Всі декларативні як один заявили, що де-
ларативні вносимо в власній волі, без ніякої
намови, що декларативні одні самі підпи-
сали, а інші заявили себе підписати, що
декларативні руської викладної мови в
школі і не хочуть, щоб учено в руській
і польській мові.

Хоч на кожній декларативній на другій
стороні був урядовий метричний ви-
клад, кося дитина дитина уродилася, Ра-
да III. Окружна в Старім Самборі закла-
дала від незалежного уряду окремо дані
закони проклами всіх тих дітей, за котрі
внесено декларативні. Це також законно.
І не зважаючи на все те, Куратори такі
не задоволені домашніми родичів, бо, мо-
жливі, нова дитина, за котрі вносимо де-
ларативні, аніжалося ще більше, ніж 20 ді-
тей. Проти окремих Кураторів внісено
протест, в якому викладено безпосередньо
орієнтовано під оглядом викладним і дитин-
ням.

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

ВОВНИ на СУКНІ
і ЖІНОЧІ ПЛАШІ,
у великому виборі
ШОВКИ, СУКНА
НА МУЖЕСЬКІ
ОДЯГИ.

А після того зайшла така подія: На
день 9. жовтня п. р. 10 українських го-
сподарів з Стрибичів, батьків 20 дітей у
шкільних віках дістали завізання до ста-
роства. Тут комісар Генсоровський пи-
тав кожного окрема, чи хоче, щоб його
дитина вчилася в школі по руськи і по
польськи. Селішні, не прочуваючи нічого
злого, тимбільше, що в селі ніхто не с-
проти науки польської мови, відповіли,
що хочуть. Тільки один з них, свідомі-
ший Микола Габар, сказав: „Ми не про-
ти науки, щоб діти вчилися по польськи,
тільки хочемо, щоб учитель та учитель-
ка говорили до дітей при науці по русь-
ки“. Тим цей господар вирвано зання,
що бажанням усіх батьків дітей у шкіль-
них віках, щоб їх діти вчилися у виш-
шій мові руській себто українській.

По тій справі Микола Габар комісар не
питав уже нікого з завізаних ним се-
ліш, тільки казав усім підписуватися.
Тепер само собою вириває питання: Чи
не був це той спосіб переведення по-
ліції пласкості за двоїстною наукою в
школі? Якщо воно так, то чи адекватно мо-
жливо нам добиватися своїх прав, і яким
шляхом?

Свята 1. листопада.

Радеків.

Рік-річно святковано в нашому місті
й повіті листопадній роковині в нещода-
нішній 1-шого XI. з огляду на можливість
численнішої участі у святі українського
громадянства. Нього року комітет свят-
кування 1. листопада рішив проголосити
святковим днем сам день 1. листопада
і візвати все населення повіту до по-
шого зривання цього пам'ятного дня
з церковним святом. І справді все укра-
їнське громадянство повіту пішло за за-
зивом свого народного проведи. У-
стала вся робота, святково убрані гро-
мадяни масово взяли участь у народних
обходах.

В самому Радеківі відбулося це свято
з особливим торжеством, а заклади ін-
тересної поліції викликали у прихильних
відповідних настрій. Рано місцева цер-
ква була переповнена вірними. Саужбу
Боже відправив посол о. д-р Пеліх.
Вечером зібрався повністю все міщан-
ство і вся без винятку місцева інтеліген-
ція на торжественну нараду, яку від-
правив о. пос. Пеліх в асисті о. кате-
дри Ходяка й о. сотр. Піджарка. За-
гальну увагу звертала прегарна стрі-
лецька могила з безрозумним хрестом і тер-
новим вінцем, яку пристроїла в Селів-
шкова. На могили зложені були вітні від
усіх українських установ Радекова. Сто-
рожу при могили держали Соколи в одно-
стороні. По нараді виступив о. посол
Пеліх проповідь, в якій згадав на не-
дуже значущі традиції наших земляків
і згадав громадянство до нинішньої та
розумної праці. Сумно, але й бадьоро
висловив місцевий хор „Со святыми“
і „Боже великий“. Увесь час святкового
обходу були прихильні в церкві й інші
функціонари поліції. По нараді пода-
лась уся громада до Народного Дому
на жалюбну академію, у програму якої
мала увійти реферат товари Повітового
Народного Комітету д-ра Селівшкіна про
значення 1. листопада для українського
народу, одна декламація і відчитання
інтересних уривків з нашої визвольної
літератури. Та не довелося перевести
це свято спокійно. Бо коли вже сідли
наповнившись запрошеннями гістьми, за-
клали поліція і заборонили академію,
мотивуючи заваз ажкою неформаль-
ністю при розкладі запрошень, і візав-
да прихильних до опущення сідли. Та
ніщо з сідли не виходило, а посол о.
Пеліх зажадав від команданта міс-
цевого постеруку чисельний заборони
староства або прихильного комісари
поліції чи старости. За хвилину аніжалося
вони оба і вшарпани розійшлися. Коли при-
йшли всаж такі не розходився, проголо-
сено о. Пеліх сповідаючи віче і почав

апарат говорити. Референдар староства
Голушко славив сід послі, а коли бесід-
ники перейшли до репресій сувороти на-
ших Соколі і Лугів, оступник власти
розв'язав віче. На знак протесту вирва-
лось із грудей прихильних і полесили да-
леко поза Народній Дім українські нац.
гимни. Свято 1. листопада остало довго
в пам'яті радеківського громадянства.
Рівнож у всіх містечках і селах повіту
відбулося свято надзвичайно торжествен-
но і при громадній участі населення.

По широкому світі.

Голова еміграційної комісії америк.
парламенту, Джонсон, заявив, що в най-
ближчій будучині будуть загострені за-
сони щодо візду чужинців.

До Шангаю приїхав тім. полковник
Бауер із штабу Людендорфа для реорга-
нізації китайської армії.

З нагоди 10-ліття державної незалеж-
ності Латвії проголошено політичну ам-
ністію.

Німеччина дійшла до порозуміння з
Ромунією, який виплатить 75 і тів міль-
марок відшкодування.

Останні звістки про вибори в Австралі-
ї дають підставу гадути, що теперіш-
ній уряд буде призначений аголосити
свою думку.

Наближча 58 сесія Ради Лиги Націй
обереться 10. грудня: проводити буде
Бріан.

У громадських виборах у Болгарії ури-
домі партії дістали 240.000 голосів, а о-
позиція 200.000.

Новий політичний процес.

Розправа проти Полотнюка і Сенева.

Нині 20. п. м. починається новий по-
літичний процес з безочевидної черги пе-
ред судом присяжних у Львові. На лаві
обвинувачених сидять два українські
студенти: Плятон Полотнюк, у-
роджений дня 23.V. 1905 р. в Чорткові,
пос. Станіславів, абітурієнт гімназії зі
Станіслава та Іван Сенів, уро-
джений 7.X. 1905 р. в Рогатині, студент
політехніки у Львові. Обоє закладається
в акті обвинувачення приналежність до
У.В.О. (справа збіється Гук) і обвину-
чає обох у державній зраді на підста-
ві §§ 55 б і ц і 52 б кримного закону, а
крім цього обоє. Полотнюка за сирите
збіється в §§ 134, 135 153 кр. закону,
при приговоренні ще § 54 по думці §
136 кримного закону.

Процес потриває певно 2—3 дні. До
розправи покликав прокуратор 11 свід-
ків, крім того приймуть ще свідки обо-
рони.

Як відомо з преси, дня 20. листопада
1927 р. невідомі люди також поранили
Михайла Гука в його помішканні
у Львові в год. 4.45 рано, віддавши до
нього 7 революційних стріля. Від одер-
жаних ран в голову Гук помер 6. січня
1928 р. З Гуком мешало ще 5-ох сту-
дентів, між ними й обоє Полотнюк.

Ахт обвинувачення каже, що критич-
ної ночі зтік Полотнюк з помішкання
завра по відданні стрілях. Полотнюк ані-
жало тоді на село і в січні верну до
Львова. Дня 20. березня 1928 р. арешту-
вала його поліція в околиці Вудяки. По
ствердженні тотожності замикало його
в поліційній арешт.

І Сеніва арештовано за те, що він
підпавував помішкання для Полотнюка по
його приїзді до Львова.

Театри.

Великий Міський Театр:
Вівторок 20-го, г. 7.30 веч. „Черво-
на мина“.

Кіна.

„Аполло“: „Кохання та сльози Шо-
пена“.
„Лев“: „Жінка на конзькій дорозі“.
„Оазис“: „Еспанський соловій“.
„Палак“: „Гарні ніжки в переносі“.
„Фатимогана“: „Легла добича“.

ЖАДАЙТЕ
Французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРІННЯ.

JOB

Ріжні вісти.

ПІСЛЯ ВИБОРІВ ДО КАСИ ХОРИХ.

Учесь виборців в обох днях вносила
поваз 28 проц. упраних до голосуван-
ня. На загальне число 15.632 голосуючих
ліста ч. 2. дістала 9092 гол. і 36 мандатів
ліста ч. 1. дістала 3269 гол. і 13 манд.
ліста ч. 3. (Солидарність роб.) 926 гол. і 3
манд. ліста ч. 5. (українська) 2132 гол.
і 8 мандатів, а ліста ч. 8 одержала 192 гол.
і ніодного мандату.

Українці вперше станули самостійно до
виборів і треба признати, що успіх їх
безперечний. Загальний вислід, без уваги
на адержання величезної переваги ППС
в управі Каси означає поважне зменшен-
ня впливу дотеперішніх її державців.

НАРАДИ БЮДЖ. КОМІСІЇ.

Дня 10. листопада почали наради бю-
джетової комісії в присутності мін. скар-
бу Чеховича і віце-мін. Гродинського. Пі-
сля приїзду рефератів виступили промис-
лов. справознавць Кишижовський. На
попоздній засіданні комісії промовляв
мін. Чехович.

ПОКИДАЮТЬ ППС.

Є чутки що ще три послі кладає ППС
і переходить до рес. фракції. Є це послі
Пончик, Мзайновський і Худя.

ЗАВАЛИЛАСЯ КАМ'ЯНИЦЯ.

Дня 19. листопада в Варшаві при вул.
Належки завалялася ціла стіна 2-поп. ха-
миці. Жертв у людях не було.

ВТЕКЛИ ВІЗНІ.

В Грудзьондзі із тамошньої в'язниці
втекло дня 19. листопада в 17-й годіні
17 в'язнів, виконавши підкол на білше як
12 метрів. Підкол був готовий від 2 тиж-
нів. Досі поліція зловила 3 в'язнів. Усі во-
ни були засуджені на довгочасний тюрем.

УНІШЛІХТ НАСЛІДНИКОМ ВОРОШИ- ЛОВА.

З Москви повідомляють, що декрет про
уступлення комісарів військових справ Во-
рошилова й іменування на його місце
Унішліхта буде підписаний найближчого
тижня.

ДЕМОНСТРАЦІЇ КОМУНІСТІВ ПРОТИ ГУВЕРА.

З Палю Ааго (Каліфорнія) повідомля-
ють, що през. Гувер відіхав спец. поїздом
до Сан Педро, де всі на поїзній мор-
белі „Мейріленд“, щоб зачати подорож
по лат. Америці. Перед відлівом президе-
нта між працуючими найшлося троєх ко-
муністів із комуністичними прапорами.
Демонстрації арештували. На одній пра-
порі був напис: „Геть із Імперіалізму“.

ЗНОВУ ЗАТОНУВ КОРАБЕЛЬ.

З Амстердаму приїхала вістка, що біля
острова Амеланд розбився шведський ко-
рабель „Мальме“. Затонули 3 подорожні.
Біля Лверпула буря викликала на прибре-
жній скелі рибальський корабель. Згину-
ло 5 рибалок, виритувалося лише один хло-
печ.

ВБИЛИ СВЯЩЕННИКА.

В Меду війми невисаджені люди свя-
щенника Каравадосі а його бюрі. Устріли-
ли, що вбивство має політичний підклад
і було новим антифашистським ак-
том. У зв'язі з цим в Італійських колах
в Парижі заманують, що останніми чла-
ми у Франції, Бельгії та Люксембурзі бу-
ло вже 82 антифашистських замахів.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 5.37.30—5.48.00,
канадський долар 5.31.30—5.42.00, чеська
корона 0.26.35—0.26.60, австрійський ш-
лінг 1.25.00—1.25.50, румунська лея 0.05.30—
0.05.50, французький франк 1.71.30—
0.34.75, швейцарський франк 1.71.30—
1.71.75, фунт ітерлінгів 4.10.00—4.10.00,
радянський червонець 26.00—27.00.

